

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 87/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. Z., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 305/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. Z. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. decembra 2010 doručená sťažnosť JUDr. J. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 305/05 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ uviedol, že ešte ako advokát prevzal na základe plnej moci právne zastupovanie vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Žaloba bola podaná

21. decembra 2005 a „v priebehu celého súdneho a procesného konania dochádzalo k pochybeniu... napríklad tým, že žalobcovi vznikali zbytočné súdne výdaje v súvislosti so zabezpečením listinných dôkazov ako znalecký posudok, geometrický plán, duplicitné archívne doklady z pozemkovej knihy a pod.

Vrcholným nekompetentným konaním súdu bola skutočnosť, že súd svojím uznesením konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu som podal včas odvolanie... Keď sa vo veci nič nedialo a nahliadol som do súdneho spisu, vtedy som zistil, že súdu odvolanie nebolo doručené a preto som podal sťažnosť predsedníčke súdu, ktorá mi uložila cestou pošty preukázať, že som odvolanie skutočne podal. Toto som urobil a až potom odvolanie bolo predložené KS Bratislava. Tento súd však moje odvolanie odmietol... Proti tomuto uzneseniu som včas podal dovolanie a očakával som, že sa bude vo veci ďalej konať... Opätovne sa vo veci nekonalo, preto som dňa 8. 12. 2010 nahliadol do súdneho spisu už archivovaného. Posledný list spisu je označený č. 99 a za ním sa nachádza moje podané dovolanie bez toho, aby bolo postúpené spolu so spisom dovolaciemu súdu.“.

Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd porušil jeho práva ako právneho zástupcu tým, že „porušoval Obč. súd. poriadok na včasnú a spravodlivú ochranu môjho snaženia v zastupovaní v priebehu procesného konania v súdnom spore a za 5 rokov nerozhodol spravodlivo o podanej žalobe a podané dovolanie nepredložil dovolaciemu súdu...“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci zbytočných prietáhov, porušenie ustanovení § 236 a § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku a vo veci rozhodol tak, že okresný súd „porušil citované ustanovenia Obč. súd. por., jeho rozhodnutia zrušuje a celú žalobu vracia na nové konanie v súlade s ustanovením § 80 písm. c) Obč. súd. por...“ Sťažovateľ zároveň žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 5 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv, a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (napr. II. ÚS 3/05).

Zo sťažnosti samotnej, ako aj z jej príloh vyplýva, že účastníkom napadnutého konania na strane žalobcu je L. F., ktorý je v tomto konaní právne zastúpený sťažovateľom.

Keďže sťažovateľ nemá v napadnutom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je žalobcom ani žalovaným, je právnym zástupcom žalobcu), nemohol v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti.

Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 205/04).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podal sťažovateľ, ktorý nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2011